

عنوان مقاله:

روابط ساختاری خودکارآمدی، حمایت اجتماعی ادراک شده و عدم تحمل بلاتکلیفی با نقش میانجی انعطاف پذیری شناختی در معلمان

محل انتشار:

اولین کنفرانس روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مونا موسوی مقدم - کارشناسی ارشد روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نکا

خدیجه نوروزپورسرخ - کارشناسی ارشد روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نکا

علی حسن پوررادی - کارشناسی ارشد روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نکا

کوثر رنجبردرواری - کارشناسی ارشد روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نکا

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر، مدل یابی روابط ساختاری حمایت اجتماعی ادراک شده، خودکارآمدی با عدم تحمل بلاتکلیفی با میانجیگری انعطاف پذیری شناختی در معلمان مقطع ابتدایی بود. این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش، توصیفی بود که با استفاده از مدل یابی معادلات ساختاری مورد تحلیل قرار گرفت. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه معلمان منطقه ۵ شهر تهران هستند در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ بود و نمونه ای به حجم ۲۰۰ نفر با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شد. جهت جمع آوری داده ها از پرسشنامه های عدم تحمل بلاتکلیفی فریستون و همکاران (۱۹۹۴)، انعطاف پذیری شناختی دنای و ونادر وال (۲۰۱۰)، حمایت اجتماعی ادراک شده زیمت و همکاران (۱۹۸۸) و خودکارآمدی شرر و همکاران (۱۹۸۲) استفاده شده است. روایی سازه پرسشنامه تایید شد و پایایی به روش آلفای کرونباخ و پایایی مرکب محاسبه و از نظر آماری مورد تایید است. داده های به دست آمده از پرسش نامه پس از استخراج و طبقه بندی از طریق نرم افزارهای SPSS۲۴ و Amos۲۳ و با استفاده از معادلات ساختاری مورد تجزیه تحلیل قرار گرفت. نتایج حاکی بود به طور کلی مدل پژوهش برازش شد و در مجموع با توجه به معناداری اثرات مسیرهای مستقیم و غیر مستقیم، متغیرهای حمایت اجتماعی ادراک شده، خودکارآمدی و انعطاف پذیری شناختی توان پیش بینی ۷۳ درصد از متغیر عدم تحمل بلاتکلیفی را در معلمان مقطع ابتدایی دارند.

کلمات کلیدی:

حمایت اجتماعی ادراک شده، خودکارآمدی، عدم تحمل بلاتکلیفی، انعطاف پذیری شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1406700>

